

то Борилово. Единадесять години той никакъ не ся-залавялъ за войнѣ, а само гядалъ да уряди внѣтрѣшно дръжавѣ-тѣ си.

Въ 1228 год. Латинскый царь въ Цариградъ умрѣлъ и на негово мѣсто останѣлъ девять годишный му братъ Балдуинъ II; нѣ заштото Балдуинъ бѣлъ оште малъкъ, затова Латине-ти избрали царь Юсена за закрѣлникъ на младый царь. Нѣ послѣ нѣкой отъ латинскы-ты голѣмци ся-уплашили да не бѣ царь Юсенъ съ закрѣлство-то си да усвои земѣ-тѣ имъ, та го отхврѣлили, и избрали на мѣсто него Юрусалимскый царь Ивана Бриена. За това нѣшто станѣло много крѣво на царь Юсена, та наумилъ да си отмѣсти. Той ся-сприятелилъ съ Епирскый владалець Кюръ Тодора и далъ дѣштерѣ си Мариѣ за женѣ на брата му Михаила. Послѣ Юсенъ и Тодоръ ся-наговорили да налѣтѣтъ заедно на Латинско-то царство и да го растурятъ; нѣ Тодоръ не устоялъ на думѣ-тѣ си. Юсенъ ся-ладосалъ много за това нѣшто, та вдигнѣлъ силнѣ войскѣ и отишѣлъ възъ него. Казвать, той запо-вѣдалъ на войници-ты си да накачатъ на копита-та си написанный сговоръ съ Кюръ Тодора, за да гы насрѣдчи. Българе-ти налитами възъ Гръци-ты като лъвове; тии избили много войскѣ и заробили Кюръ Тодора заедно съ женѣ му, съ сынове-ты му, съ дѣштерѣ-ты му и съ всечкы-ты му прочуты войводы, освѣнъ брата му Михаила, който сполучилъ да побѣгне въ Солунъ. Слѣдъ тона бой Юсенъ призялъ всечко-то Епирско царство (1230 год.). Казвать, че Юсенъ колкото робие уловилъ, голѣмци-ты задръжалъ, а всечкы-ты другы пу-снѣлъ да си идѣтъ; тии, кога си отивали по дома